

vergadering **C26**
zittingsjaar 2021-2022

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en
Dierenwelzijn

van 13 oktober 2021

(Een aantal sprekers namen mogelijk deel via videoconferentie.)

**Vlaams
Parlement**

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het pleidooi van de burgemeester van Vilvoorde om een Randpremie toe te kennen aan agenten die actief zijn in een politiezone in de Vlaamse Rand – 4366 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Inez De Coninck aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de organisatie van het Gordelfestival 2021 – 4462 (2020-2021)	6
VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de negatieve gevolgen van de verlaging van de registratierechten voor de Vlaamse Rand – 121 (2021-2022)	9
VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over een uitdoofbeleid voor de kweek van plofkippen – 4285 (2020-2021)	12
VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het verbod op vee- en dierenmarkten – 4385 (2020-2021)	16
VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het ontwerpbesluit van de Waalse Regering over het verhandelen van huisdieren – 4628 (2020-2021)	18
VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over stalbranden en dierenwelzijn naar aanleiding van de kippenstalbrand in Sint-Niklaas op 14 september 2021 – 46 (2021-2022)	23
VRAAG OM UITLEG van Els Sterckx aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het aangekondigde dierenwelzijnslabel voor varkensvlees – 178 (2021-2022)	26

VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het pleidooi van de burgemeester van Vilvoorde om een Randpremie toe te kennen aan agenten die actief zijn in een politiezone in de Vlaamse Rand – 4366 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): Opnieuw geeft de Randkrant ons voedsel voor vraagstelling in deze commissie. De middelen worden dus soms wel goed ingezet. In een gesprek met de Randkrant pleitte de Vilvoordse burgemeester Hans Bonte, tevens voorzitter van de werkgroep Veiligheid van het Toekomstforum, voor een Randpremie voor agenten die actief zijn in de negentien Brusselse randgemeenten. Hij wil daarmee een antwoord bieden op het probleem dat agenten nu vaak kiezen voor een Brusselse zone omwille van de royale tweetaligheidspremies en gewestelijke premies, wat hen per maand 500 tot 700 euro extra oplevert aan nettoloon. Het evidente gevolg daarvan is dat er rekruteringsproblemen ontstaan in de Rand, met alle gevolgen van dien op het vlak van veiligheidsbeleid. Dat personeelstekort zorgt ervoor dat veel agenten op hun tandvlees zitten, wat dan weer personeelsuitval genereert enzovoort. De korpschef van de zone Wezembeek-Oppem en Kraainem (Wokra) zei hierover onlangs: 'Als het niet meer lukt met de agenten van de interventiedienst, moet iedereen beginnen bij te springen, ook de wijkwerking. Als dat te veel gebeurt, raken onze mensen dat beu en krijgen we opnieuw meer uitval.' Het gevolg is dat er zich in bepaalde zones zeer grote tekorten voordoen, waardoor zowel de wijkwerking, de recherche als het hoger kader in een bijna existentiële crisis zitten. Iedereen begrijpt dat we door deze concurrentie tussen de Vlaamse Rand en Brussel in een negatieve spiraal raken waar niemand mee gediend is. De veiligheid van de inwoners komt erdoor in het gedrang.

Daarom borrelt opnieuw het idee op om te voorzien in een Randpremie, gefinancierd door het Randfonds, om die concurrentie aan te pakken. Voor er misverstanden zouden ontstaan: ik ben zelf niet geneigd om hiervoor middelen van het Vlaams Randfonds aan te wenden. Ik denk dat we in de eerste plaats moeten kijken naar minister Verlinden. Het Vlaams Randfonds moet in de eerste plaats dienen voor het beschermen van het Vlaams karakter van de Rand, niet om de veiligheid te garanderen. Anderzijds is het wel een pragmatische tussenoplossing – dat kunnen we niet ontkennen – in afwachting van eventuele verdere acties van minister Verlinden.

Minister, bent u het idee van een Randpremie, betaald met middelen van het Randfonds, genegen? Ik wil erop wijzen dat dit beleidsvoorstel niet enkel van Vooruit komt. Dit gedeelde standpunt stond al in het memorandum van het Toekomstforum met de 35 burgemeesters van Halle-Vilvoorde. Het is dus een zeer breed gedragen voorstel.

Indien u dat idee genegen bent, welke stappen zult u dan zetten om hier werk van te maken? Wat is hiervoor het tijdsplan?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb natuurlijk begrip voor de rekruteringsproblemen bij sommige politiezones in de Vlaamse Rand. Ik heb ook altijd het pleidooi ondersteund, ook als federaal Kamerlid, dat de bevoegde instanties daar iets aan moeten doen, namelijk het beleidsdomein Binnenlandse Zaken. Het statuut van en eventuele premies voor politiepersoneel is natuurlijk een federale bevoegdheid. U vraagt of, gelet op het gegeven dat men op federaal niveau in gebreke blijft, wij in de plaats moeten treden. Als we die ratio gaan hanteren, is het hek van de dam. Dan moeten wij overal waar de federale overheid bij de uitoefening van de eigen

bevoegdheden tekortschiet, dat vanuit Vlaanderen compenseren. Nog los van de immense transfer die dan supplementair op gang zou komen, denk ik dat de verantwoordelijkheid bij het federale niveau ligt.

Als de heer Bonte die rekruteringspremies in de Vlaamse Rand een goed idee vindt, dan denk ik dat hij zich vooral moet richten tot zijn bondgenoten in de Federale Regering, die ongetwijfeld snel werk zullen maken van de concrete realisatie van de desiderata van de burgemeester van Vilvoorde, die wij volledig steunen. Ik sta echter huiverachtig tegen de logica om dan maar zelf de portefeuille open te trekken vanuit Vlaanderen. Als we dat dekseltje van het potje draaien, dan ontsla je uiteindelijk de bevoegde instanties volledig van elke verantwoordelijkheid, en dan kan alles worden doorgeschoven naar Vlaanderen. Daar ga ik niet in mee.

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Dank u, minister. U zei daarjuist, bij de toelichting van de rekeningen, dat we flexibel moeten kunnen omspringen met de middelen. Die flexibiliteit wordt dan toch nogal à la carte toegepast. Ik begrijp inderdaad dat u de hete aardappel probeert door te schuiven naar het federale niveau. Nogmaals, dat is niet helemaal onterecht, want volgens de cijfers, onder andere van het Toekomstforum, legt de federale overheid 111 euro overheidsmiddelen voor de politie op tafel voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest per inwoner; in Halle-Vilvoorde is dat 51 euro. Daar is dus een heel grote discrepantie. Daarbij komt nog dat wij al fors benadeeld zijn in het kader van de financiering door het Gemeentefonds, terwijl wij vlak bij die hoofdstad liggen en met gelijkaardige criminaliteitsfenomenen geconfronteerd worden. Maar dat vertaalt zich dus niet in de financiering, wat eigenlijk een totaal aberrante situatie is.

Er is in die context wel extra financiering van Halle, Dilbeek en Vilvoorde, maar die is te beperkt en biedt bovendien geen antwoord op de grootstedelijke problemen waarmee de regio te kampen heeft, zeker niet in de zestien andere gemeenten.

U hebt het wel over het voorstel van de heer Bonte, maar ik heb gelezen dat uw partijgenoot Willy Segers in de vorige legislatuur eigenlijk net hetzelfde voorstel heeft gelanceerd in deze commissie. Ook hij zocht de financiering daarvoor in de middelen van het Randbeleid. Het is dus geen exclusief socialistisch voorstel, meer zelfs, het wordt gedragen door het volledige collectief van het Toekomstforum. Ik begrijp dat u het idee niet genegen bent en dat u naar minister Verlinden kijkt, maar anderzijds lijkt het mij wel opportuun dat u als minister van de Vlaamse Rand bij uw federale collega Verlinden gaat aankloppen en lobbywerk verricht. Ik verneem graag of u dat zult doen en of u daaromtrent dan ook proactief zult terugkoppelen naar deze commissie.

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Het is uiteraard niet nieuw dat de heer Bonte kijkt naar de Vlaamse minister bevoegd voor de Vlaamse Rand om al zijn problemen op te lossen. Dat stellen we meermaals vast. Maar dit idee is eigenlijk toch wel een beetje van de pot gerukt: een Vlaams fonds, bedoeld om problematieken in de Vlaamse Rand, die eigen zijn aan onze regio, aan te pakken, gebruiken om daarmee federale problemen op te lossen. Ik ben dan ook blij, minister, met uw antwoord. Ook u vindt dat het federale niveau hier bevoegd voor is. Als wij daarvoor die Vlaamse middelen zouden aanwenden, is dat de facto opnieuw een transfer, in mijn ogen. Dat kan dus niet. Dat Vlaams Randfonds moet aangewend worden voor onze regio, waarbij de hoofdlijn is: Vlaams en groen. Dat is iets dat u ook heel goed realiseert binnen uw beleid. Ik wens u alle succes om dat verder te zetten.

Collega Slootmans, ik denk dat dit debat inderdaad op het federale niveau gevoerd moet worden. U zwaait graag met documenten en uitspraken van het Toekomstforum, maar

ik kan u zeggen dat er enkele weken geleden een overleg geweest is met een delegatie van het Toekomstforum en minister Verlinden, net om dit probleem aan te kaarten.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): Dank u wel, collega Slotmans, voor deze heel terechte vraag. Mevrouw De Coninck, uw repliek verwondert me een beetje, want als de burgemeesters van de Rand zich niet meer zouden mogen wenden tot de minister van de Rand om hun problemen op te lossen, dan heb je geen minister van de Rand nodig. De minister van de Rand is er net om de belangen, specifiek voor de Rand, die toch wel anders zijn dan in de rest van Vlaanderen, te behartigen en om heel goed te luisteren naar de burgemeesters die zich in dat Toekomstforum hebben verenigd.

Minister, de noodkreet van burgemeester Bonte is een heel terechte noodkreet. Ik had van u dus graag enige support gehoord, in de zin dat u dit zult opnemen met minister Verlinden, om te bekijken hoe we de Rand inzake deze problematiek kunnen helpen. Ik van mijn kant engageer me om hiervoor steun te vinden bij onze leden in de Federale Regering. Maar ik verwacht ook dat een minister van de Rand doet wat zijn bevoegdheid is, namelijk de specifieke problemen van de Rand aanpakken. Daarbij hoort zeker en vast het steunen van de burgemeesters als zij een noodkreet slaken.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik noteer steun voor twee sporen. Ten eerste zijn we het er met zijn allen over eens dat die Randpremie op korte termijn een goed idee is en dat die dan ook het best gerealiseerd wordt in hoofde van diegene die daar ook functioneel en wettelijk voor bevoegd is, op het federale niveau. Zoals mevrouw Segers zegt: men moet daar doen wat moet met de bevoegdheden zoals die vandaag bestaan.

Een tweede spoor, waarvoor ik toch ook een gedeeld pleidooi ontwaar, is dat we, als we ons op langere termijn verzekerd willen weten van een correcte besteding van de middelen, misschien die politionele bevoegdheden zouden moeten overdragen. Ik denk dat een ruime meerderheid van deze commissie zich daarachter kan scharen. Want je moet vaststellen dat wij vandaag op Vlaams niveau, als het gaat over politionele bevoegdheden, zelfs minder bevoegdheden hebben dan het Brussels Hoofdstedelijke Gewest, niettegenstaande dat dat zogezegd een 'à part entière' is en in verhouding tot de twee andere grote deelstaten, namelijk het Vlaams Gewest en het Waals Gewest, minder bevoegdheden zou hebben. Wel, wat het politionele betreft, is niets minder waar en heeft men eigenlijk op Brussels gewestelijk niveau meer bevoegdheden dan Vlaanderen. Dat is dan misschien de weg om te begaan: wanneer we vaststellen dat het niet lukt op federaal niveau, dan denk ik dat we gewoon consequent moeten zijn en een pleidooi moeten houden voor de overdracht van die bevoegdheid, inclusief de middelen, naar Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Slotmans heeft het woord.

Klaas Slotmans (Vlaams Belang): Ik wil inpikken op een aantal elementen. Het is heel leuk om te horen dat er een overleg is geweest van het Toekomstforum met minister Verlinden specifiek over dit probleem. Wat nog interessanter was geweest, is te weten wat dan het resultaat was van dat overleg. Ik had graag gehoord wat minister Verlinden dan vond van dat plan. We weten dat ook minister De Crem destijds dat plan van het Toekomstforum voorgeschoteld gekregen heeft en dat ook genegen was – quod non –, om daar dan nadien niets mee te doen.

Minister, u zegt: het is de bevoegdheid van het federale niveau. U schuift daar de hete aardappel naar door. Zij moeten hun verantwoordelijkheid nemen. Oké, maar uw partij heeft in de vorige legislatuur de minister van Binnenlandse Zaken geleverd en heeft dus alle kansen gehad om dit probleem recht te zetten. Dus zeggen dat u daar machteloos staat, is gewoon de waarheid geweld aandoen.

Ook van het Kanaalplan, dat specifiek in dit kader gold, is niets in huis gekomen. Dat was zuivere windowdressing. In die zin volg ik mevrouw Segers: neem uw verantwoordelijkheid als minister van de Vlaamse Rand. U zegt dat u flexibel kunt inspelen op opportuniteiten met die middelen van het Randfonds. Maar als er zich dan ernstige problemen voordoen in het kader van veiligheid, zegt u dat dat uw verantwoordelijkheid niet is. Dat vind ik eigenlijk iets te gemakkelijk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Inez De Coninck aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de organisatie van het Gordelfestival 2021 – 4462 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Minister, het Gordelfestival is traditiegetrouw op de eerste zondag in september een moment waarop we het Vlaamse en groene karakter van onze Rand in de kijker plaatsen. Vorig jaar hadden we een corona-editie, waarbij de deelnemers gespreid over een hele periode aan de verschillende activiteiten konden deelnemen. Dat bleek een groot succes, met maar liefst 7500 deelnemers. Voor elk van die deelnemers werd ook een boom geplant.

Ook dit jaar was de Gordel een succes. Net zoals het voorbije jaar kon er in de week voor de eerste zondag van september gefietst en gewandeld worden. Op zondag 5 september werd de Gordelweek afgesloten met een Gordelfestival: optredens en activiteiten in het Gordeltrefpunt op het provinciedomein van Huizingen, in focusgemeente Sint-Pieters-Leeuw en in de gemeenschapscentra die deelnemers van de Gordel ontvingen. Het mooie weer heeft zeker een positieve bijdrage geleverd – we moeten vaststellen dat de weergoden ons dikwijls gunstig gezind zijn de eerste zondag van september. Maar het hoeft toch geen betoog dat de coronacrisis nog steeds wat meegespeeld zal hebben en misschien een impact gehad heeft op de beleving of het gevoel dat we normaal op zo'n Gordeldag kunnen verwachten.

Minister, wat is uw analyse van het aantal deelnemers aan deze editie van het Gordelfestival? Hoe evalueert u de verschillende activiteiten van deze Gordeleditie? Zijn er bepaalde vernieuwingen of wijzingen die, ondanks of dankzij de coronacrisis, meegenomen worden naar de komende – hopelijk volledig coronavrije – edities?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik denk dat de laatste editie – misschien onverhoopt – een heel fijne editie was. Met meer dan 11.000 geregistreerde deelnemers werden onze verwachtingen overtroffen. Als je ons enkele maanden geleden gezegd zou hebben dat er 11.000 geregistreerde deelnemers zouden zijn, had ik je ongetwijfeld voor gek verklaard.

Er waren wel wat beperkingen. We moesten absoluut vermijden dat er een geconcentreerde volkstoeloop zou ontstaan. Als er meer dan 1500 mensen op één plaats waren, dienden we immers de nodige maatregelen te treffen: Covid Safe Ticket, afsluitingen plaatsen, controles organiseren. Dat kan nu eenmaal niet overal zonder het concept van de Gordel volledig aan te tasten.

Ik ga er trouwens van uit dat velen zich niet registreerden en dat je gemakkelijk enkele duizenden boven op dat cijfer van 11.000 mag tellen. Daar tel ik dan nog de wandelaars, fietsers, lopers en anderen niet bij die tijdens de Gordelweek

deelnamen in de plaats van op Gordelzondag. Er waren ook duizenden mensen die via Strava deelnamen aan de Gordel.

Wat hebben we hieruit geleerd? Ik denk dat we volgend jaar, als er een – hout vasthouden – coronavrije editie kan doorgaan en alles weer naar het nieuwe normaal gaat, communicatief de gordel weer zonder remmingen kunnen promoten. We hebben dit jaar namelijk met de rem opgetrokken gecommuniceerd, omdat pas heel laat duidelijk was dat we ook de muziekevenementen effectief zouden kunnen organiseren. Dat werd eigenlijk pas twee weken voor de eigenlijke happening beslist, samen met de verschillende lokale besturen. Dat was geen eenvoudige opdracht. Maar we zijn dus niet voluit kunnen gaan wat de publiekscommunicatie betreft.

Een blikvanger voor de Gordel is altijd belangrijk. Dit jaar was dat de ringweg rond de luchthaven. We proberen altijd iets apart te bieden aan de fietsers, iets dat je anders nooit kunt beleven. Ik droom er bijvoorbeeld van om met de Gordeldeelnemers eens over het viaduct van Vilvoorde te kunnen fietsen. Dat zou leuk zijn. Maar de politie ligt nog altijd wat dwars op dat vlak. Nu kon er dus gefietst worden op de luchthaven. Dat was heel aangenaam. Zelf heb ik de 100 kilometer gedaan. Ik weet niet of dit ook opgenomen was in de andere parcours. Dat was iets unieks.

De Strava-uitdaging zullen we behouden, alsook het idee om al een volledige week eerder met de bewegwijzering van de routes te kunnen starten, omdat men dan op eigen tempo en via Strava de Gordel zelf kan rijden. Verder hoop ik ook te kunnen blijven samenwerken met de Bûmplanters. Een boom per Gordeldeelnemer extra in de Vlaamse Rand blijft een principe waar ik graag mijn schouders onder zet. Dat heeft er immers toe geleid dat we in de vorige editie duizenden bomen extra hebben kunnen planten in de Vlaamse Rand. Voor deze editie zijn er elfduizend geregistreerde deelnemers. Dat betekent dat er opnieuw elfduizend bomen bij zullen komen.

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Elfduizend deelnemers, dat is toch een mooi aantal, zeker in coronatijden. Dat is een indicatie dat het festival nog veel mensen kan bekoren. Ik hoop dan ook dat we de volgende jaren opnieuw voluit kunnen gaan wat de beleving en vooral de mogelijkheden van het Gordelfestival betreft.

U hebt het over Strava als nieuwigheid, en ik juich dat toe. Dat is positief. Ik hoor ook het idee om op het viaduct te kunnen fietsen. Ik denk dat u daarvoor ongetwijfeld de steun zult hebben van de burgemeester van Vilvoorde.

De Gordel is nog altijd een moment waarop mensen nieuwe plekken of groene locaties in hun buurt ontdekken die ze misschien nog niet kenden. Dat is ook de sterkte van het festival: het groene karakter van onze Rand in de verf zetten en mensen die Rand doen beleven, met de fiets, te voet en op culinair vlak.

Minister, ik zou u wel willen vragen om de volgende jaren te bekijken hoe we ook nieuwkomers mee kunnen betrekken bij het festival. Het is een mooi jaarlijks wederkerend moment met een grote en traditioneel historische betekenis in onze Rand, waarvan iedereen deel kan uitmaken, waar iedereen welkom is. Ik denk dat het in essentie dan ook een heel verbindend verhaal is, dat de integratie van die nieuwkomers moet bevorderen zonder afbreuk te doen aan onze wortels.

Ik wil in de rand toch ook nog eens pleiten om zeker de Vlaamse ontvoogdingsstrijd, die natuurlijk niet meer dezelfde is als vroeger, niet te vergeten in dit verhaal, want het festival is uiteindelijk toch min of meer daaruit ontstaan. De uitspraak van de Raad van State en de gevolgen van de zesde staatshervorming die we gisteren hebben besproken in een andere commissie in het parlement, tonen

nogmaals aan dat de strijd voor een Vlaams Vlaanderen nog altijd niet volledig gestreden is. Ik denk dat dit een basisgedachte moet blijven bij het Gordelidee zoals we dat al jaren kennen.

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Mevrouw De Coninck, ik dank u om het item van de Gordel hier nog eens aan te raken. Het lijkt me inderdaad een belangrijk ankerpunt voor de Vlaamse Rand. Wat mij echter de laatste jaren fundamenteel stoort – en als ik het interview lees met de grondlegger van de Gordel, André Lermiaux, ben ik blijkbaar niet alleen – is dat de boodschap van destijds hopeloos verwaterd is. Vroeger luidde de kernboodschap, was het motto en de slogan van de Gordel: 'Wij houden van alle mensen die het Vlaams karakter van onze gemeenten eerbiedigen.' Die boodschap is vandaag veel actueler dan toen, maar wordt eigenlijk niet meer gebruikt. Op de website van de Gordel is daar zelfs geen woord meer over terug te vinden. Destijds werd dat dan verkocht onder het mom van de verbreding en dergelijke meer. Maar wanneer men daar nu op terugkijkt, stelt men wel vast dat toen die boodschap wel nog glashelder was, meer dan honderdduizend mensen naar de Gordel kwamen. Nu is dat nog amper een fractie daarvan.

Ook de marketing rond het gebeuren was vroeger veel prominenter: er was het Gordellied, er was reclame op radio en televisie, iedereen wist perfect wanneer de Gordel plaatsvond. U moet vandaag maar eens de test doen in uw kennissenkring: niemand die het nog weet, geen kat die nog weet wanneer het Gordelfestival plaatsvindt.

Minister, waarom wordt de kernboodschap van destijds niet opnieuw van onder het stof gehaald om ze een veel prominentere plaats te geven in uw marketing, niet alleen in een interviewtje met RINGtv, tussen neus en lippen? Neen, dat moet prominent in beeld komen. De strijd is bijzonder actueel. Mevrouw De Coninck heeft terecht verwezen naar het arrest van de Raad van State, dat opnieuw een zware tegenslag is voor de Vlaamse Rand. Het is dus echt wel alle zeilen bijzetten, en ik denk dat de Gordel daar inzake marketing en boodschap een veel betere rol in zou kunnen spelen.

Waarom – en dit is misschien een vreemde vraag, kiest men niet zoals destijds voor een Gordellied met veel toeters en bellen om het publiek warm te maken voor dat evenement en vooral voor de kernboodschap van destijds?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat het betrekken van nieuwkomers betreft: daar hebben we wel aandacht voor, onder andere via de RandKrant. Maar de hoofddoelstelling blijft natuurlijk het naar voren schuiven van de Vlaamse en groene Rand. Men kan zeggen dat dit nog niet genoeg wordt geaccentueerd, en ik volg dat. Ik probeer er altijd een stevige Vlaamse editie van te maken, dat is een blijvend aandachtspunt. En om de publieksaandacht te vergroten, kijk ik altijd uit naar concrete suggesties. Ik denk dat we twee jaar geleden nog eens een nieuwe Gordellied hebben laten maken, maar dat was geen al te groot succes. Maar concrete suggesties voor het verhogen van de publieksaandacht zijn altijd welkom.

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Ik kijk uit naar de volgende editie van het Gordelfestival, al dan niet met een Gordellied.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de negatieve gevolgen van de verlaging van de registratierechten voor de Vlaamse Rand – 121 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): Zoals iedereen weet, zat er bij de Septemberverklaring een serieus cadeau met een grote strik errond voor mensen die een enige woning kopen door een verlaging door te voeren van de registratierechten van 6 procent naar 3 procent. Voor alle duidelijkheid, wij vinden dat een positieve zaak in het kader van de eigendomsverwerving, wat toch nog altijd een van de beste garanties is tegen onder meer armoede.

Maar los van het feit dat dit inderdaad op het eerste gezicht een aantal positieve effecten genereert voor potentiële huiseigenaars, mogen we evident niet, nooit, zeker niet met fiscale maatregelen, blind zijn voor perverse effecten. Ik verklaar me nader.

Inwoners uit het Waalse of Brusselse Gewest, waar de registratierechten 12,5 procent bedragen, krijgen via deze maatregelen, nu nog meer dan vroeger, een incentive om zich in het Vlaamse Gewest te vestigen. Voor een woning van 400.000 euro gaat het om een verschil van 35.500 euro met het Waalse Gewest, dat een abattement toepast op de eerste 20.000 euro en van 16.125 met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, dat een abattement toepast op de eerste 175.000 euro.

Het spreekt voor zich dat de gemeenten dicht bij de gewestgrenzen, in casu ook de Vlaamse Rand, hier de grootste gevolgen van zullen dragen en nog meer inwoners uit Wallonië en Brussel zullen zien toestromen op de vastgoedmarkt. In tegenstelling tot andere gemeenten in Vlaanderen worden wij in de Rand niet alleen langs de taalgrens geïmpacteerd maar ook langs die Brusselse gewestgrens. In de zuidrand, waar ik woon, is het zelfs nog erger. Daar worden wij eigenlijk gesandwiched tussen enerzijds het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en anderzijds het Waalse Gewest. Daardoor concurreert men als koper enerzijds met potentiële kopers uit Wallonië – Braine-l'Alleud, Tubize enzovoort – en anderzijds met potentiële kopers uit Ukkel, Watermaal-Bosvoorde, Vorst, uit de hogere inkomenscategorieën.

Dat is niet alleen een theoretische bespiegeling, we zien nu al onmiddellijk na de aankondiging dat het zich in de praktijk ook voordoet en dat de kopers die in Wallonië of Brussel een huis wilden kopen, nu hun locatiewens overhevelen naar het Vlaamse Gewest, naar de Vlaamse Rand.

Ik wil daarover graag een filmpje laten zien. (*Klaas Sloomans toont een filmpje.*)

De voorzitter: Dank u wel, mijn heer Sloomans, het is de eerste keer dat we hier een filmpje bekijken, en dan nog in het Frans.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): Het is inderdaad in het Frans omdat, bewonderenswaardig, de Vlaamse pers daar totaal geen notie van heeft, daar niet heeft op ingepikt en de gevolgen van deze fiscale maatregel niet heeft ingeschat. Het valt me inderdaad op dat de Franstalige pers wel bij de pinken was, in tegenstelling tot onze zenders, en zeker onze regionale zenders, die dit volledig hebben laten passeren.

We horen in dat filmpje eigenlijk een zin van die vastgoedmakelaar: "C'est déjà le cas." En het gevolg laat zich dus raden: nog meer druk op die oververhitte woningmarkt in de Rand, met als gevolg nog meer influx van anderstaligen, met als

pervers effect dat een verlaging van die registratierechten leidt tot nog meer sociale verdringing, waarbij jonge gezinnen nog meer naar het diepere binnenland moeten gaan zoeken naar een betaalbare woning, en tot nog meer ontnederlandsing. Sociale verdringing en ontnederlandsing zijn de twee fenomenen die u in de beleidsnota Vlaamse Rand bekampt wil zien.

Minister, heeft men de gevolgen van deze maatregel voor de Vlaamse Rand en bij uitbreiding voor heel Vlaams-Brabant goed ingeschat? Zo ja, in welke flankerende maatregelen voorziet u dan om dit perverse effect te kunnen opvangen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het verder verlagen van de Vlaamse registratierechten voor wie een eerste woning koopt in Vlaanderen, is in de eerste plaats een sociale maatregel, een belastingverlaging.

Mijnheer Slootmans, we hebben kennisgemaakt met uw persoonlijke mediagebruik, en ik noteer daarbij dat de commentaar die wordt gegeven door Franstalige media voor u richtinggevend is. Ik onthoud vooral dat dit een heel intelligente – en dat is een letterlijke quote –, goede maatregel is, die dan ook volledig uw steun zal kunnen wegdragen.

Tegelijkertijd is er een gevoelige stijging van de registratierechten voor investeerders, voor diegenen die een tweede, derde, vierde woning aankopen. Die combinatie van maatregelen is volgens mij zeer goed voor de Vlaamse Rand. Daarmee maken we het voor die Vlamingen die het misschien iets minder breed hebben in Vlaamse Rand en die in hun eigen streek willen blijven wonen, aantrekkelijker om zich daar een woning aan te schaffen in plaats van te moeten uitwijken richting bijvoorbeeld Waals-Brabant. Een verlaging van de registratierechten is een zeer goeie zaak voor jonge gezinnen die op zoek zijn naar een eerste woning.

Wanneer u zegt dat in dezen de concurrentiepositie van de jonge Vlaming die een woning of een grond in eigen streek wil kopen, wordt aangetast ten opzichte van de Brusselaar of de Waal, dan vergeet u eigenlijk twee zaken mee te geven. Wanneer men wil investeren vanuit Brussel en dus in de Vlaamse Rand een tweede, derde, of vierde woning koopt – meestal gaat het om een tweede woning – wordt men geconfronteerd met een belastingverhoging van 10 naar 12 procent. Daarnaast is er ook geen meeneembaarheid van de registratierechten. Dat vermeldt u ook niet. Dit is namelijk een groot verschil waardoor de concurrentiepositie van de jonge Vlaming, die wel dat recht van meeneembaarheid heeft, wordt verbeterd. U vertelt dus maar een deel van het verhaal.

Ik maak de tegenproef. Vanuit uw logica moeten we opletten dat een belastingverlaging voor de Vlamingen mogelijk een effect zou kunnen hebben voor andere mensen buiten Vlaanderen. Dat is de theorie van de flamingant die sterft van de honger met een Frans brood onder de arm maar daar niet van wil eten omdat het een Frans brood is.

En wat is dan het alternatief: dat we teruggaan naar een herfederalisering waarbij het niveau overal wordt gelijkgetrokken? Is dat dan uw pleidooi? Ik ben niet mee. Ik denk dat dit – en dan sluit ik me wel aan bij de Franstalige visie – een intelligente, sociale en voor de gezinnen in de Vlaamse Rand goede maatregel is.

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Minister, ik begrijp dat u het licht van de zon hier probeert te ontkennen. Iedereen is voor een verlaging van de registratierechten, maar het probleem is dat die vastgoedmakelaar nu al zegt: "C'est déjà le cas." Dus aangeven dat u dit een rare bespiegeling vindt van een extreme flamingant, is niet juist.

We zitten met een pervers effect, wat vaak het geval is met fiscale maatregelen, maar u ontkent daar gewoon het licht van de zon. Ik vrees dat die houding er wel voor zal zorgen dat de sociale verdringing en de ontnederlandsing verder zullen toenemen, aangezien de druk op de woningmarkt en dus de concurrentie nog veel groter zullen worden. Iedereen vindt het natuurlijk fijn wanneer belastingen worden verlaagd, maar u moet altijd rekening houden met de perverse effecten en in die context dus ook flankerende maatregelen nemen.

In die zin zou ik u willen vragen hoever het staat met de maatregel die in het vooruitzicht is gesteld voor de voorrangsregel bij de verwerving van private kavels in woonuitbreidingsgebieden. Ik begrijp dat u op dit vlak geen extra maatregelen treft, maar u hebt al een andere maatregel in het vooruitzicht gesteld in het kader van deze problematiek, zijnde de sociale verdringing? Hoever staat het daarmee? Ik herinner me dat u bij de begrotingsbespreking in december vorig jaar hebt gezegd dat het dit jaar zou gebeuren, doelende op 2021. Wel, we zijn vandaag 13 oktober 2021.

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Collega Slootmans, ik val eigenlijk toch wel twee keer van mijn stoel bij deze vraag: één keer door het zien van een Franstalig filmpje in deze commissie – ik denk dat zelfs de collega's van de Union des Francophones (UF) dat nooit hebben gedaan – en een tweede keer omdat het gaat om een zeer positieve maatregel, die eigenlijk een zeer sociale maatregel is en een duwtje in de rug van jonge inwoners in de Vlaamse Rand om een eerste eigen woning te verwerven.

U slaagt erin, collega Slootmans, om dat eigenlijk als iets heel negatiefs voor te stellen. Dat is niet correct en ook niet terecht. Ik denk dat Vlaanderen hier een eigen beleid voert binnen zijn eigen bevoegdheden, met een juiste insteek. En dat hekelt u, met de reactie die u getoond hebt op dat Franstalige filmpje. Ik hoor hierin eigenlijk ook bijna een pleidooi voor de herfederalisering van het woonbeleid, vandaar dat ik een tweede keer van mijn stoel ben gevallen.

Voorzitter, ik heb geen vragen voor de minister. Ik ga akkoord met zijn analyse bij deze vraag.

Els Ampe (Open Vld): Ik wil even als liberaal tussenkomen. Ik vind het heel belangrijk dat mensen de vrijheid hebben om te wonen waar ze willen. Ze gaan natuurlijk wonen waar ze de interessantste woningen vinden en ook zo laag mogelijke belastingen betalen. Dus ik zie hierin een pleidooi om zo weinig mogelijk belastingen te betalen en om ervoor te zorgen dat er zoveel mogelijk interessante kavels en huizen zijn in een bepaalde streek.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat het voorrangsbeleid betreft, bevestig ik mijn reeds geuite voornemen.

Wat ten gronde deze vraagstelling betreft, mijnheer Slootmans: wat is dan het alternatief? Ik volg u niet. Ik volg in dezen wel de Franstalige visie, die u ook aanhangt, namelijk dat het een intelligente en een heel sociale maatregel is, die mijns inziens ook ten voordele is van de gezinnen in de Vlaamse Rand. Gelet ook op het gegeven van de afwezigheid van de meeneembaarheid van registratierechten vanuit Brussel of Wallonië, versterkt het de concurrentiepositie, als je het zo wilt bekijken, van de Vlaamse gezinnen in de Rand.

Ik ben het fundamenteel oneens met uw ratio, waarbij u altijd zegt dat je bij een belastingverlaging of bij elke sociale maatregel ten voordele van de Vlaming moet zien wat het effect is ten opzichte van diegenen buiten Vlaanderen en dat, als ook die daardoor mogelijk van een positief effect zouden kunnen genieten, we dat niet

moeten doen. Dat is inderdaad de flamingant die sterft van de honger met een Frans brood onder zijn arm, en die zegt: 'Iemand anders zou daar misschien ook van kunnen genieten, dus dan gaan we dat niet doen.' Dat is echt in eigen vlees snijden.

Wat is dan het alternatief in uw ogen? Als u zegt dat het dan de facto gelijk moet zijn, houdt u in principe een pleidooi voor de herfederalisering van die volledige bevoegdheid inzake woonfiscaliteit. Daar verschillen we dan ook nogal fundamenteel van mening.

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Blijkbaar opereert zowel mevrouw De Coninck als de heer Weyts in een parallel universum. Ik heb gezegd dat het uiteraard een positieve maatregel is, maar dat er perverse effecten zijn en dat je daar niet blind voor mag zijn. Als er zich perverse effecten voordoen, dan moet je flankerende maatregelen nemen. Een van die flankerende maatregelen is het voor-rangsbeleid wat betreft de kavels in de woonuitbreidingsgebieden. U hebt dat aangekondigd. Ik begrijp dat het daarvoor nog altijd even geduld uitoefenen is.

Ondertussen wordt de rode lijn overschreden, staat de demografische expansie op springen en zitten we met meer sociale verdringing. Ik zie al mijn vrienden uitwijken naar het diepere binnenland, eerlijk gezegd. Men kan hier het licht van de zon ontkennen. Men doet maar. Maar de gevolgen voor de Vlaamse Rand zijn bijzonder pijnlijk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over een uitdoofbeleid voor de kweek van plofkippen – 4285 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, de uitdoof van plofkippen was eind augustus in het nieuws. Doordat dit de eerste commissievergadering is waarin we vragen kunnen stellen, is de vraag misschien iets minder actueel.

Maar goed, in Nederland heeft men beslist dat plofkippen zouden worden afgebouwd. Ondertussen zijn er een aantal supermarkten, zoals Colruyt, OKay en Delhaize, die vrijwillig gezegd hebben dat zij de verkoop van plofkippen zouden afbouwen. Tegen 2026 zou er geen vlees van die aard in die supermarkten meer te vinden zijn. De supermarkten zullen in de toekomst kiezen voor een trager groeiend ras, dat bijna de helft meer ruimte krijgt. Volgens ons is dat een belangrijke stap vooruit voor het dierenwelzijn.

Uit vergelijkende studies tussen plofkippen en trager groeiende dieren werden grote verschillen inzake dierenwelzijn opgemerkt. Er overlijden minder kuikens, de voetzolen van de kippen zijn gezonder en ze staan hoger op hun poten, omdat ze niet absurd groot worden.

Wat is nu het verschil met Nederland? De genoemde warenhuizen in Vlaanderen hebben dat zelfstandig aangekondigd na de beslissing in Nederland. In Nederland nam de regering het voortouw bij het afbouwen van de verkoop van plofkippen in supermarkten, in België nemen de winkelketens zelf het initiatief. Nochtans is er nog heel veel werk aan de winkel. In België worden volgens GAIA nog voor 95

procent plofkippen gekweekt. Er kan dus nog veel gedaan worden om het welzijn van die kippen in de intensieve veehouderij te verbeteren.

Minister, zou u een soortgelijk verbod ondersteunen en/of nemen in België zoals men in Nederland heeft genomen? Dat wil zeggen: de overheid neemt zelf het initiatief en wacht niet tot de betrokken warenhuizen of supermarkten ingrijpen.

Hebt u zicht op het aandeel plofkippen in Vlaanderen binnen de pluimveesector? Met andere woorden: kloppen de cijfers die de dierenrechtenorganisaties geven? Welke initiatieven nam u al om het aantal plofkippen in de veeteeltsector te doen dalen? Welke initiatieven zult u in de toekomst nemen om dat gedaan te krijgen? En overlegt u met de Federale Regering over een verbod op plofkippen of op de verkoop van plofkippen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik veronderstel dat u met de term 'plofkip' verwijst naar de standaardvleeskip die in ongeveer zes weken tijd het slachtgewicht bereikt. In Nederland hebben intussen alle supermarktketens aangekondigd om die standaardkip niet meer te zullen verkopen, maar in de plaats daarvan over te schakelen op labelkippen, die minder snel groeien en die bijvoorbeeld ook meer ruimte en meer verrijking krijgen. Ik moet er wel op wijzen dat het initiatief in Nederland niet door de overheid is genomen, maar door de retail, samen met andere vertegenwoordigers van de keten, dus slachterijen, veevoerbedrijven en pluimveehouders. De ontwikkeling is ook gefaciliteerd door het 'Beter Leven'-keurmerk van de dierenbescherming.

In Vlaanderen heb ik daaromtrent al wel enkele jaren concrete gesprekken met supermarktketens. En daar is men nu ook gevolgd. Op dit moment maakt de standaardkip de overgrote meerderheid van de Vlaamse productie uit. Die voldoet natuurlijk aan de wettelijke minimumvereisten, die Europees zijn vastgelegd. In Nederland gelden diezelfde minimumvereisten. Maar het is een understatement dat niet alle kippenvlees naar supermarkten gaat. Er zijn grote handelsstromen naar de groothandel, naar restaurants en catering en naar het buitenland. Daarin gaat het meestal wel nog altijd om standaardkippen. Ik denk dus dat dit qua verhoudingen een beperkt aantal betreft, wat Vlaanderen betreft. U moet weten dat in Vlaanderen – ik zeg het even uit het hoofd, maar ik zal er niet ver naast zitten – ongeveer 300 miljoen kippen op jaarbasis worden geslacht. Dat zijn immense aantallen. En dat maakt onmiddellijk duidelijk dat dat niet bepaald overeenstemt met de consumptie via de retail en dat er nog een veel groter volume van kippen is dat via andere wegen, en vooral via de export, gerealiseerd wordt.

Voor alle duidelijkheid: ook in Nederland zal daarom een significante productie van standaardkippen blijven bestaan. Het gaat hier immers niet om een wettelijk verbod, maar enkel om een vrijwillig engagement van de supermarkten om die standaardkippen niet meer te verkopen. Maar ik vind dat absoluut een goede stap voorwaarts, want iemand moet natuurlijk de weg bereiden. Het is ook goed dat we in Vlaanderen ook zelf in die richting stappen, want dat is in de veronderstelling dat de rest dan ook stapsgewijs zal volgen. Ik kan dat dus alleen maar toejuichen, ook en vooral omdat het professioneel gehouden pluimvee in aantal dieren alle andere vormen van dierhouderijen zeer ruim overstijgt. Dat is dus een grote welzijnswinst.

Zelf maak ik ook werk van een verbetering van de dierenwelzijnsomstandigheden in de veehouderij. Enerzijds doen we dat op Europees niveau. Met de bevoegde ministers van Duitsland, Nederland, Zweden en Denemarken, onze Vught Group, hebben we de Europees commissaris voor Gezondheid en Voedselveiligheid geadieerd met onze verwachtingen voor nieuwe welzijnsregels voor landbouwdieren en gezelschapsdieren.

Daarnaast zijn we bezig met de uitwerking van een eigen dierenwelzijnslabel voor de Vlaamse markt. Langs die weg kunnen we dan via lastenboeken ook hogere normen uitschrijven voor de verschillende dierlijke producties.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Dank u wel voor uw positieve reactie, minister. Het klopt dat het niet de overheid is in Nederland, maar heel de sectorketen, met steun en toch voor een stuk ook mee op initiatief van de overheid. Ik hoop dat we daar ook verdere stappen kunnen zetten. U hebt gelijk dat het nu zo wordt voorgesteld dat als de verkoop in de grootwarenhuizen beperkt wordt, heel het probleem dan opgelost is. Dat is natuurlijk niet zo. Het gaat nog altijd over een beperkt aantal. Ik hoop dat u samen met uw collega van Landbouw verdere initiatieven neemt ten aanzien van de sector, zodanig dat we het aantal plofkippen, zoals ik het inderdaad noem, verder kunnen beperken. Ik denk dat dat een heel goede zaak is voor het welzijn van de betrokken dieren. Ik reken erop dat u ook het voortouw neemt, zoals in Nederland, om heel de sectorketen ervan te blijven overtuigen dat dit geen goede zaak is.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Ik wil me graag aansluiten bij deze vraagstelling. Mijn eerste vraag was ook welke definitie de collega geeft aan 'plofkip'. Ik denk dat we in dezen inderdaad mogen spreken over standaardkippen, waarbij duidelijk ook gekeken wordt naar het dierenwelzijn en op welke manier zij het best kunnen worden gekweekt, toch ook wel rekening houdend met de dierenwelzijnsnormen. Men heeft de keuze gemaakt vanuit de retail om te kijken op welke manier er nog een verhoging kan gebeuren van een aantal welzijnsnormen. Minister, u geeft aan dat u daar bij de retail ook al heel lang op aandringt.

Belangrijk in heel dit verhaal is dat er gekeken wordt naar de hele keten. Collega Vandenhove heeft daar ook wel naar verwezen, maar kijkt dan naar de overheid en de retail. Maar ik denk dat de belangrijkste in de hele keten de landbouwer is. Hoe kunnen we die landbouwer meekrijgen in het hele verhaal? Wat ik dan bijzonder tragisch vind, is dat de retail zelf aangeeft extra voorwaarden op te leggen ten aanzien van producten die men afneemt, maar daarbij benadrukt dat het niet duurder zal worden en dat men de prijs zo laag mogelijk gaat houden, wetende dat de eerste schakel in die hele keten het vandaag bijzonder moeilijk heeft om het hoofd boven water te houden. De landbouwer wordt absoluut niet vergoed voor de meerwaarde en de kwaliteit die hij aan zijn producten en zijn dieren geeft. Dat moet ook meegenomen worden.

Minister, we moeten kijken hoe we meer aandacht kunnen hebben voor het dierenwelzijn, maar het is ook belangrijk dat de meerwaarde, de tijd en energie en de extra kosten die de landbouwer draagt, ook op een correcte manier vergoed worden. We zitten in de Week van de Fair Trade. Ik hoop dat dat ook effectief meegenomen wordt voor onze Vlaamse landbouwers, in plaats van permanent die 'race to the bottom' te doen vanuit de retail. Als er initiatieven genomen worden, hoop ik dat dat met heel de keten is en dat dus ook die eerste schakel voor ogen wordt gehouden, hoe die effectief die meerwaarde kan realiseren op het bedrijf en voor de dieren.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, misschien is het inderdaad geen slecht idee om als Vlaanderen het voorbeeld te volgen van Nederland. In uw beleidsnota gaf u immers aan dat u na overleg met de landbouwsector en economische impactmetingen met flankerende maatregelen en overgangstermijnen meer wilt inzetten op de uitfasering van het gebruik van de kooisystemen voor kippen. Dat zou erop

neerkomen dat er meer diervriendelijke maatregelen zullen worden toegepast bij de kweek van kippen.

GAIA geeft aan dat er nog 75 procent plofkippen zouden worden gekweekt in Vlaanderen. Een uitdoofbeleid voor de kweek van die plofkippen komt dus eigenlijk tegemoet aan uw beleidsnota. Gaat u inzetten op dat uitdoofbeleid van het kweken van plofkippen?

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Het is een initiatief van de supermarkten om de verkoop van die zogeheten plofkippen, de standaardvleeskippen, af te bouwen. De consumenten zijn zich natuurlijk ook meer bewust van hun inkopen. Dierenwelzijnsaspecten spelen daar ook steeds meer een belangrijke rol in. Voor de sector zit daar dus uiteraard ook toekomst in. Een initiatief vanuit de supermarkten, een initiatief van onderuit, voor meer dierenwelzijn kunnen wij natuurlijk alleen maar toejuichen, maar we verwachten daartegenover ook respect van de supermarkten richting de producent: een eerlijke prijs voor een kwalitatief, diervriendelijk landbouwproduct.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik deel natuurlijk wel de bekommernissen. Als het gaat over een extra voorwaarde in het kader van het lastenboek, dan brengt dat natuurlijk ook een prijs met zich mee. Er is bijvoorbeeld het gegeven dat je op een bepaalde oppervlakte minder dieren kunt houden vanwege de strengere dierenwelzijnsvoorwaarden. Dat brengt natuurlijk ook een hogere kostprijs met zich mee. In functie van de economische leefbaarheid speelt dat absoluut een rol. Dus ja, dat zal ook met zich meebrengen – en ik vind dat ook goed – dat het een bewuste keuze is die de consument tenminste moet kunnen maken, dat men tenminste de mogelijkheid krijgt om iets meer te betalen voor een dier dat onder andere omstandigheden op het vlak van dierenwelzijn tot stand gekomen is. Dat heeft natuurlijk ook een weerslag op de kwaliteit van de aangeboden goederen. Ik vind dat een goede zaak. Het is ook ons opzet bij het dierenwelzijnslabel dat er een meerwaarde is voor de sector. En dan denk ik dat we daar finaal wel een goede zaak aan gaan kunnen doen.

Mevrouw Sterckx, er moet natuurlijk wel een onderscheid gemaakt worden. Plofkippen zijn vleeskippen, voor alle duidelijkheid. Het regeerakkoord heeft betrekking op de legkippen als het gaat over de kooien. Dat is dan nog een andere problematiek. Vleeskippen zitten niet in kooien.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, bedankt voor uw positieve antwoord. Ik begrijp ook uit de meerderheid van de tussenkomsten dat daar zeker brede steun voor is. Uiteraard zijn er een aantal randfenomenen die niet onbelangrijk zijn, onder andere het inkomen van de landbouwer, collega Rombouts. En uiteraard moet ook de consument bewust gemaakt worden. Uiteindelijk komt het erop neer dat er een initiatief genomen wordt en dat er met die randvoorwaarden zoveel mogelijk rekening gehouden wordt. Ik reken er dus op, minister, dat u verder werkt in deze richting, in samenspraak met uw collega van Landbouw.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het verbod op vee- en dierenmarkten
– 4385 (2020-2021)**

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, het organiseren van dierenmarkten staats steeds meer onder druk in Vlaanderen. Dat is een heel goede zaak. Het bewijst dat steeds meer mensen en een groter gedeelte van de bevolking zich bewust worden van de negatieve effecten van die dierenmarkten op het welzijn van de dieren, en dan denk ik niet alleen aan de leefomstandigheden van de dieren als ze op die markten zitten, maar zeker en vast ook aan de impulsaankopen die daar vaak een gevolg van zijn.

Recent besliste de stad Leuven onder andere dat ook op de jaarmarkt, met bijhorende dierenmarkt, geen dieren meer te koop aangeboden mogen worden. De beslissing van het Leuvense stadsbestuur komt er omdat er nog maar weinig dieren tussen professionele boeren verhandeld werden. De kopers waren voornamelijk toevallige passanten die een boerderijdier kochten. Vaak gaat het dan om een impulsaankoop door personen die niet de tijd, en zeker en vast niet de kennis of de ruimte hebben om zo'n dier thuis degelijk te onderhouden. Door het stoppen van de verkoop via die dierenmarkt kan dus veel dierenleed vermeden worden.

Andere dierenmarkten, zoals de Vogeltjesmarkt in Antwerpen of de laatste veemarkt in Rekkem, werden eerder al in vraag gesteld door dierenrechtenorganisaties. Deze organisaties uiten hun bezorgdheid over de omstandigheden waarin dieren daar te koop staan. Zo zouden vogels met te veel soortgenoten in een kooi zitten – het is niet voor niets de Vogeltjesmarkt, natuurlijk – en zouden ze niet altijd toegang hebben tot eten en drinken. In een antwoord op een eerdere vraag gaf u aan dat een verbod op de verkoop van alle levende dieren op markten een goede maatregel zou zijn om het dierenwelzijn te bewaken.

Vandaar mijn hernieuwde vraag, minister. Steunt u een verbod op dierenmarkten zoals de Vogeltjesmarkt in Antwerpen? Hoe staat u tegenover een verbod op veemarkten zoals in Rekkem? Kijkt u naar alternatieven voor de verkoop van vee, zoals onlineverkoop? Is er, met betrekking tot deze problematiek, overleg met uw federale collega's?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik wil wel een onderscheid maken. Je hebt natuurlijk de dierenmarkten zoals de Vogeltjesmarkt in Antwerpen: publieke markten waar er heel veel sociale controle aanwezig is en waar mistoestanden niet onopgemerkt blijven en zonder meer gesignaleerd worden, hetzij aan lokale overheid of politie, hetzij aan de dienst Dierenwelzijn. Tot op vandaag hebben we daar geen meldingen van.

Iets anders is het natuurlijk als het gaat over het fenomeen van de veemarkt. Wij hebben in Vlaanderen nog maar één veemarkt, namelijk die in Rekkem. Dat is, mijns inziens, een ander verhaal. Het gaat ook over zware transporten, zware dieren. Voor de dieren betekent dat herhaaldelijk in- en uitgeladen worden, gedreven worden – al dan niet met onvertrouwde soortgenoten en alleszins in een onbekende omgeving. Dat brengt natuurlijk zonder meer vermijdbare stress met zich mee. Ik geloof inderdaad dat al die bewegingen met dieren overbodig zijn geworden in tijden waar de onlineverkoop piekt. Het schrappen van die tussenstap uit de handelsketen zou ook een positieve impact hebben op het welzijn van de betrokken

dieren. Om die reden heb ik ook een overleg opgezet met de uitbaters van de veemarkt van Rekkem, om te kijken op welke wijze die activiteiten in de toekomst in stand gehouden kunnen worden. Ik ben bereid om mee te denken over dier-vriendelijke alternatieven, maar het is spijtig genoeg niet mijn bevoegdheid om de verhandeling van dieren op een andere manier te regelen. Ik ga wel in dialoog met de eigenaars, ook in Rekkem. Maar maak wel het onderscheid tussen de markt in Antwerpen en de laatste veemarkt in Rekkem.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, wat u voorstelt wat Rekkem betreft, is een goede zaak. Het onderscheid dat u maakt is terecht. Het is correct dat er een onderscheid is tussen iets als de Vogeltjesmarkt in Antwerpen en een veemarkt zoals in Rekkem. Maar ik denk toch dat bij initiatieven zoals de Vogeltjesmarkt en andere, kleinere activiteiten in steden en gemeenten waar het sociaal toezicht waarschijnlijk toch een stuk minder is, de controle ook daar serieus moet zijn, niet alleen van uw diensten. Ik zou er zeker op aandringen dat ook lokale korpsen, waar er meestal een specifieke dierenpolitie is, dat samen met de lokale besturen goed opvolgen. Zolang er geen verbod is, zou er zeker en vast vanuit de Vlaamse overheid en vanuit de lokale overheid – daar kunt u via een omzendbrief ook op aandringen – de nodige controle op moeten op gebeuren zodanig dat het dieren-welzijn gegarandeerd wordt.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, u zegt dat u niets hoort over overtredingen op de Vogeltjesmarkt. Dat is wel een beetje vreemd, want de politie laat ons zelf weten dat er veel overtredingen worden vastgesteld, maar dat ze eigenlijk niet kunnen optreden omdat de verkoop op die markten nog altijd is toegelaten. Zij hebben aan ons ook al eens gemeld en gevraagd of daar niets aan gedaan kan worden zodat de verkoop op de markt stopt. Als er geen verkoop meer is, dan zijn er ook geen overtredingen meer.

We kunnen daar nu eigenlijk bijna niet tegen optreden. Zij vinden het zeer bedroevend om op regelmatige basis overtredingen te moeten vaststellen.

Er worden ook nog op andere markten dieren verkocht. Wij hebben in Herentals een zondagsmarktje. Daar staat iemand die daar altijd kippen verkoopt, en die zitten in veel te kleine kooien met tien, soms vijftien op elkaar gepropt. Dat zijn toch situaties die in deze tijd niet meer kunnen. U moet hier echt wel tegen optreden als Vlaamse Regering.

Minister, wij vragen u dan ook dringend werk te maken van een verbod om dieren te verkopen op markten.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): We hebben een gelijkaardig debat gevoerd hier in de commissie in de maand juli, vlak voor het reces. Toen is er al gezegd dat markten niet de geschikte plaats zijn om dieren aan te bieden. Ik denk dat we eerlijk moeten zeggen dat vaste verkooppunten meer garanties bieden op degelijke huisvesting en verzorging. We moeten dat debat zeker voeren. Maar laat ons dat vooral voeren samen met de lokale besturen. Het zijn zij die toezicht houden op de markten. Het zijn zij die de lokale situaties het beste kennen. En het zijn zij ook die volgens mij het beste geplaatst zijn om samen met de organisatoren te kijken welke toekomst dergelijke markten nog hebben.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Minister, ik wil u vragen om met kennis van zaken te spreken. Ik weet dat u daar altijd de ambitie toe hebt, maar in dezen is het toch wel belangrijk om die markten even te gaan bekijken. De familie Lavaert – dat zijn de exploitanten van de veemarkt in Rekkem – zullen u graag uitnodigen om even ter plaatse de zaak te bekijken. Ik zou echt wel vragen dat u dit doet. Want het is daar niet de hel voor de dieren. Daar worden dieren van vrachtwagen naar vrachtwagen versast via een systeem. Er bestaat daar ook nog altijd een marktsysteem. We zijn in andere sectoren aan het zoeken om transparantie in prijsvorming en marktwerking te hebben. Hier hebben we gelukkig nog een markt waar er een stuk prijsvorming gebeurt. Het zou heel spijtig zijn om het kind met het badwater weg te gooien, zonder dat daar echt een reden voor hoeft te zijn. Ik nodig u uit om die markt ter plaatse te bezoeken. Misschien kan heel de commissie meekomen, zo kan men met kennis van zaken oordelen over wat daar gebeurt.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb helemaal niet gesproken in termen zoals u die nu omschrijft, namelijk dat het daar een helse toestand zou zijn. Ik denk gewoon dat je de vraag moet stellen of er geen alternatieven zijn voor een marktplaats zoals die historisch gegroeid is bij gebrek aan alternatieven om contact te leggen tussen de klant en de koopwaar. Dat is vandaag anders, historisch inderdaad niet. Het is zo gegroeid. Maar het is niet voor niets dat alle andere veemarkten ondertussen vervlogen tijd zijn. Ik ga in goede verstandhouding in dialoog.

Mevrouw Sterckx, ik begrijp het discours niet bepaald. Als de politieagenten die u spreekt overtredingen op de Dierenwelzijnswet vaststellen, dan moeten zij optreden. Zij zijn daartoe verplicht. Dat heeft niets te maken met het plaatsvinden van de activiteit. Als die er niet meer is, dan zullen er geen overtredingen meer zijn. Dat is ontegensprekelijk zo. Maar als er overtredingen worden vastgesteld, dan zijn de betrokken agenten ertoe verplicht om op te treden. Ik krijg daar geen meldingen van, noch via de politie, noch via Justitie, noch via Dierenwelzijn of via het lokale bestuur in Antwerpen. Als u schriftelijke sporen hebt van overtredingen, dan hoor ik dat graag.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ongetwijfeld zal dit thema nog ter sprake komen. Ik hoop inderdaad dat we ooit tot een verbod komen, want dat is uiteindelijk waar we zouden moeten eindigen in dit dossier.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het ontwerpbesluit van de Waalse Regering over het verhandelen van huisdieren – 4628 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, u zult het waarschijnlijk niet graag hebben dat er wordt gekeken naar een goed voorstel vanuit Wallonië, maar los van dit ideologische of sentimentele gegeven heeft de Waalse Regering een goed ontwerpbesluit goedgekeurd betreffende de voorwaarden voor de erkenning van inrichtingen voor dieren en de voorwaarden voor het houden en in de handel brengen ervan.

Het gaat meer bepaald over het fokkerijwezen. Het besluit houdt een hele reeks verbeteringen in voor het welzijn van de dieren, onder andere door een verstrenging van een aantal maatregelen. Het zorgt voor een vergroting van de minimumoppervlakte per dier, voor een beter toezicht op de voortplanting en voor verplichte opleiding van het personeel. Daarnaast wordt ook het aantal nesten per fokvrouw-tje beperkt en wordt er een minimum- en maximumleeftijd voor drachten vastgesteld. Dat zijn allemaal enorm positieve initiatieven voor het welzijn van dieren, die wanpraktijken in fokkerijen tegen moeten gaan.

Het besluit zou ook het einde moeten betekenen van de verkoop van puppy's uit Oost-Europese landen. Het houdt immers in dat handelaars van dieren alleen nog maar dieren die in hetzelfde land gekweekt zijn, mogen verhandelen. Daarmee wordt een enorm structureel probleem met de verkoop van puppy's in ons land aangepakt.

Minister, u hebt zich in het verleden ook altijd hard uitgesproken tegen wanpraktijken bij het fokken en verhandelen van huisdieren. Eerder verstregde u de regels rond het fokken van puppy's, maar de invoer van puppy's uit het buitenland blijft moeilijk controleerbaar. U hebt het al een aantal keer herhaald in deze commissie. Wij krijgen nog regelmatig verhalen te horen van mensen die doodzieke dieren kopen bij handelaars.

Een soortgelijke regelgeving in Vlaanderen zou dan ook een enorme stap vooruit kunnen zijn. Als de wetgevingen niet op elkaar afgestemd worden, lopen we bovendien het risico dat mensen die niet meer in Wallonië terechtkunnen, zich naar Vlaanderen zullen verplaatsen. U zou kunnen zeggen dat dat economisch een goede zaak is, maar ik vind dat we het hier niet over het economische gegeven moeten hebben, maar wel over het aspect dierenwelzijn.

Hoe evalueert u het principiële goedgekeurde besluit van de Waalse Regering, specifiek het verbod op de verkoop van dieren die in het buitenland gekweekt zijn? Gaat u in Vlaanderen een soortgelijk verbod invoeren? Of wordt er gedacht aan een aanpassing van besluiten en decreten die een stuk in die richting gaat?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Dat men nu ook in Wallonië de voorwaarden voor de kweek en handel in honden en katten wil actualiseren en aanscherpen, is een goede zaak. Hiervoor heeft de Waalse Regering een wijzigingsbesluit goedgekeurd houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren. Dat is absoluut een verbetering, en ik vind het heel fijn dat Wallonië in de voetsporen treedt van Vlaanderen, want we hebben dat in Vlaanderen al gedaan in 2019. Toen hebben we de erkenningsvoorwaarden voor de inrichtingen en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren aangescherpt.

Ik heb met belangstelling gekeken naar de poging om paal en perk te stellen aan de invoer vanuit Oost-Europa. Je kunt je daar wel enkele vragen bij stellen. Ten eerste is er de zuiver juridische vraag of een lidstaat van de Europese Unie, met vrij verkeer van goederen en diensten, de grens kan sluiten voor de import vanuit een andere EU-lidstaat. Dat lijkt me nogal discutabel te zijn. Dat zal moeten blijken uit de reactie van de Europese Commissie, maar ik denk niet dat er veel juristen zijn die zullen onderschrijven dat dit wel degelijk mogelijk is. Ik denk het niet.

Er is natuurlijk ook een andere vraag. Als je de import volledig gaat stilleggen, hoe ga je er dan voor zorgen dat de binnenlandse vraag afdoende wordt beantwoord? We weten dat nu al een groot aantal honden door Belgische particulieren in de buurlanden aangeschaft worden, zonder dat er enig zicht is op de kweekomstandigheden of oorsprong van deze dieren. Ik denk dat de internetverkoop gevoelig zal toenemen en de controle op de handel quasi pari passu gevoelig zal afnemen.

Jaarlijks worden ruim 15.000 tot 20.000 pups uit Hongarije, Slowakije en Tsjechië ingevoerd vanuit erkende buitenlandse kwekerijen naar Vlaamse kweker-handelaars. Het is dan ook onmogelijk voor Vlaamse hondenkwekers om plotsklaps aan deze vraag te voldoen met eigen gekweekte pups. Het onmogelijk maken van buitenlandse aanvoer kan de Vlaamse koper naar het buitenland drijven voor de aankoop van een pup, bijvoorbeeld naar Nederland, Frankrijk en Duitsland, al dan niet in combinatie met een internetaankoop. Het spreekt voor zich dat we dan elk toezicht op het welzijn van de honden in hun plaats van herkomst zullen verliezen.

Het is natuurlijk altijd voorwerp van discussie. De Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn vat ik regelmatig met vragen in dat kader. Ik heb ook om een advies gevraagd, gelet op dit hoge importcijfer. In hun advies stond te lezen dat vooral de binnenlandse kweek gestimuleerd moet worden, zodat de invoer van buitenlandse honden en katten overbodig wordt.

Daarnaast moet er blijvend worden ingezet op een goede samenwerking met de bevoegde autoriteiten van Hongarije, Slowakije en Tsjechië, de drie voornaamste importlanden. Samen blijven we streven naar een transparante handel van honden en het optimaliseren van het dierenwelzijn in binnen- en buitenlandse kwekerijen.

Onze keuze is tweesporig. Enerzijds willen we een heel duidelijke, strenge regelgeving voor de kweek in eigen land. Anderzijds, in de wetenschap dat de kweek in eigen land niet voldoende is om te beantwoorden aan de vraag, trachten we maximaal de import vanuit Oost-Europa, dus vooral vanuit Hongarije, Slowakije en Tsjechië, te kanaliseren en die import te onderwerpen aan onze eigen voorwaarden, zoals die gelden voor binnenlandse kwekers. Dat is geen eenvoudige opdracht, maar we werken met een erkenningssysteem waarbij de exporteurs in kwestie in wezen moeten voldoen aan dezelfde voorwaarden zoals die gelden voor binnenlandse kwekers. Dat gaat met een systeem waarbij we samenwerken met die overheden, samenwerkingsovereenkomsten sluiten, waarbij ze zich ertoe engageren dat de betrokken kwekers in hun landen daadwerkelijk ook de Vlaamse voorwaarden naleven.

Daar is discussie over, maar ik denk dat dat vooralsnog – wordt ook bevestigd door de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn – de goede keuze is, dat die twee elementen elkaar in evenwicht houden en dat de finale overweging die we moeten maken is wat het beste is voor het dierenwelzijn. Vooralsnog denk ik dat die keuze via die twee kanalen het beste is voor het dierenwelzijn in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb twee bedenkingen.

Ik ben, voor alle duidelijkheid, geen jurist, en bovendien gaat het hier over de Europese wetgeving, wat het nog een stuk ingewikkelder maakt, maar ik zou toch willen afwachten of het besluit van de Waalse Regering de juridische drempel zal halen. Ik denk alleszins dat het een moedig initiatief is vanuit Wallonië om dat te proberen. Natuurlijk, iets wat juridisch niet kan, kan niet, maar dat moeten we afwachten.

Natuurlijk hebt u gelijk dat als er een beslissing genomen wordt, er altijd afgeleide consequenties zijn, onder andere op hoe de Vlaamse markt bevoorrad zal worden. Ik denk dat het daar mogelijk zou zijn om met een bepaalde overgangssituatie te werken. Uiteindelijk hebben we in Vlaanderen een bepaald economisch model van vraag en aanbod. Natuurlijk, als het van vandaag op morgen verboden wordt, dan ga je effectief misschien ook wel illegale praktijken krijgen.

Maar mochten we het juridisch kunnen onderbouwen en als het inderdaad mogelijk zou zijn, dan denk ik dat we dat zeker moeten doen. Via het werken bijvoorbeeld met een overgangssituatie en via het aanpakken van een aantal randfenomenen,

moet het mogelijk zijn om dit te doen. Het initiatief dat Wallonië genomen heeft door specifiek het einde van de verkoop van puppy's uit Oost-Europese landen te verbieden, is alleszins een goede poging. Vraag is in welke mate dat al dan niet in de praktijk zal kunnen worden gerealiseerd. Maar wie niet probeert, zal ook niet slagen.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Allessia Claes (N-VA): Het spreekt voor zich dat we allemaal deze wanpraktijken die de heer Vandenhove aanhaalt, verafschuwen. In onze mailbox komen er regelmatig berichten binnen van schrijnende situaties. Ik vind het dan ook lovenswaardig dat de Waalse collega's deze stap zetten.

Ik wil nog eventjes teruggaan in de historiek. De minister zei het ook al dat het Vlaamse Kennelbesluit dateert van 2019. Dat is dan nog gewijzigd. Het handelt al over de huisvestingsnormen, de verplichtingen inzake opleiding enzovoort. Er wordt ook systematisch gesensibiliseerd. Met het Waalse ontwerpbesluit dat hangende is, wordt er nu pas een wijziging aangebracht aan het koninklijk besluit daterend uit 2007. In Vlaanderen hebben we hierin eigenlijk al enkele noodzakelijke stappen gezet.

Zoals de minister aanhaalde, is het grote probleem – waar niet alleen wij mee te maken hebben maar waar ook andere landen mee worstelen – de interne Europese markt. Het effect van een totaalverbod, zoals de heer Vandenhove beschrijft, zal nog eventjes afwachten zijn. We moeten ook zien hoe de Europese Commissie reageert op dit voorstel.

Ik heb al meermaals in de commissie aangehaald dat transparantie enorm belangrijk is in de handel van die dieren. Ik denk aan landen zoals Hongarije, Tsjechië en Slovakije. Minister, zijn er nog recente ontwikkelingen omtrent de handel vanuit het buitenland?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Collega's, ik wil me aansluiten bij deze vraagstelling.

Wanpraktijken – het woord draagt het in zich – vindt niemand oké en iedereen wil er op een of andere manier vanaf raken. In het hele verhaal zijn er wel een aantal nuances. We leggen al heel duidelijk een aantal voorwaarden op. In zijn vraagstelling hoor ik de collega pleiten voor een totaalverbod op import, en ik veronderstel ook op uitvoer. In de vraag komt ook wel naar voor dat het eigenlijk gaat over Oost-Europese landen waarmee we niet willen handelen. Er zit dus heel wat nuance in.

Een tweede element is welke mogelijkheden er juridisch zijn. We hebben er al verschillende keren in het verleden op gewezen dat het allerbelangrijkste is dat we in Vlaanderen zelf in staat moeten zijn om een professionele, binnenlandse markt, fokkerij uit te bouwen en dat we die ook zelf moeten durven waarderen. We moeten bekijken hoe we die verder kunnen ondersteunen in de professionalisering. Dat is om een stuk aan de vraag te kunnen voldoen, want we weten dat we zelf nog niet aan die vraag kunnen voldoen.

In die zin zal invoer nog noodzakelijk zijn. Het allerbelangrijkste is dan dat de dieren die worden ingevoerd voldoen aan dezelfde strenge voorwaarden die we opleggen aan onze eigen fokkers. U hebt aangestipt, minister, dat u probeert daar werk van te maken met die landen en in het kader van erkenningen, maar er ligt wel nog heel wat werk op de plank om die garantie te kunnen leveren. We hebben al gesproken over de registratie van dieren, over de paspoorten. Ik heb in het verleden al gezegd dat het goed zou zijn mochten daar ook de vader- en moederdieren op worden geregistreerd. Maar het is ook belangrijk om dezelfde voorwaarden te stellen aan dieren die we invoeren. Daarmee hebben we de beste garantie om bijvoorbeeld inteelt en overfokkerij te vermijden en de afkomst en de omstandigheden waarin de

dieren gehouden worden, te garanderen. Minister, ik zou u willen vragen om toch extra aandacht te geven aan de gelijkheid van voorwaarden voor ingevoerde dieren.

Een derde element, waarover ik minder heb gehoord, maar waar de minister wel naar verwezen heeft maar daarbij niet duidelijk over een actieplan gesproken heeft, is de internetverkoop. Die verkoop komt er natuurlijk bij en is het minst transparant, staat het verste van ons af en kan van overal en met elk dier gebeuren. Minister, voorziet u daar acties rond? Zijn er acties lopende om de internetverkoop meer te reguleren en te sturen?

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Ik heb ook nog enkele bedenkingen bij deze vraag. Ik vind het een zeer goed ontwerpbesluit van de Waalse Regering, dat Vlaanderen zeker zou moeten volgen. De minister heeft er bedenkingen bij of we de grenzen daarvoor wel kunnen sluiten. Tijdens corona konden we de grenzen sluiten voor mensen die niet voldeden aan de vaccinatieplicht of die besmet waren en niet binnen mochten komen. Dan gaat het wel, maar in het kader van dierenwelzijn zou dit niet kunnen. Ik vind het nogal vreemd dat we dat wel kunnen om besmettingen in ons land te voorkomen. Dan denk ik dat we het ook kunnen om te voorkomen dat er hier hondjes binnenkomen die in erbarmelijke omstandigheden gefokt worden.

Onderzoeksjournalisten hebben al onderzoek gedaan naar de trajecten die afgelegd worden vanuit die Oostbloklanden naar Vlaanderen. Die zogezegd erkende fokkers ginder zijn dikwijls niet meer dan een bestelwagen die niets anders doet dan rondrijden naar arme boeren om tegen enkele tientallen euro's puppy's op te kopen, die hier dan voor meer dan het tienvoudige worden verkocht. We moeten dat echt een halt toeroepen.

Wat Wallonië voorstelt, is toch wel een zeer grote stap in de goede richting. Dat we niet ineens de vraag kunnen opvangen met puppy's van eigen fokkers is wel duidelijk, en we zullen misschien moeten werken met een overgangsfase. We moeten dan toch wel zeer streng controleren op de puppy's die Vlaanderen binnenkomen. In Duitsland worden er geregeld vrachten onderschept met puppy's bestemd voor Vlaanderen. Ik heb daar al meerdere keren vragen over gesteld, maar blijkbaar zijn er hier niet echt gegevens en worden vrachtwagens of bestelwagens niet echt onderschept. Het is toch wel zeer vreemd dat dat in andere landen wel kan gebeuren.

Als u hier niet op in zult gaan en niet dezelfde regelgeving zult volgen als in Wallonië, hoe gaat u er dan voor zorgen dat er niet nog meer puppy's vanuit die Oostbloklanden in Vlaanderen terechtkomen om hier verkocht te worden omdat er geen afzetmarkt meer is in Wallonië?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Er waren vragen omtrent fokkerij, inteelt en andere fokkerijproblemen. Dat pakken we niet aan via het Kennelbesluit, maar via een toekomstig Fokkerijbesluit. Er loopt trouwens nu al een studie bij de UGent en de KU Leuven.

Wat betreft de handel, import en export, van honden en katten hebben we in Vlaanderen zowat de strengste regelgeving van de hele wereld. Een kweker-handelaar kan enkel honden of katten uit het buitenland verhandelen in zoverre men heeft vastgesteld dat de wetgeving van het land van oorsprong aan zijn honden- en kattenfokkers ten minste de voorwaarden vastlegt zoals die gelden voor Vlaamse fokkers. Daarnaast moet uit een verklaring van de bevoegde autoriteit van het land van oorsprong die belast is met de controle van het dierenwelzijn in de kwekerij van oorsprong blijken dat deze ten minste voldoet aan dezelfde voorwaarden die ik net heb geschetst. De lijst van landen en van de kwekerijen die voldoen aan de vereiste voorwaarden publiceren we ook. Als een kweker-handelaar honden of

katten wil verhandelen van een land of kwekerij die niet op deze lijst voorkomt, dan moet de betrokkene een aanvraag indienen bij mijn diensten.

Ik ben de eerste om te erkennen dat dat niet volledig sluitend is. We maken gebruik, zo maximaal mogelijk, van een grijze zone, toch nog in respect met de EU-regelgeving van vrij verkeer van goederen en diensten en ook in de wetenschap dat er sowieso nood is aan een extra kanaal en dat de binnenlandse kweek op zich niet voldoende is om te beantwoorden aan de vraag. Maar het is in die optiek natuurlijk wel essentieel dat er goed wordt samengewerkt met de overheden in kwestie. We hebben het hier dus over Slovakije, Hongarije en Tsjechië. Die administraties werken goed mee. Met Tsjechië zijn we nog in een onderhandeling om mogelijk te maken dat ze zelf tweemaal jaarlijks onaangekondigde inspecties doen, al staat dat nog niet volledig op punt. Met Hongarije is er een vruchtbaar overleg op het niveau van de administraties. Dat gebeurt nu zelfs maandelijks. Daarbij zijn de belangrijkste conclusies dat men in Hongarije bereid is om gezamenlijke, onaangekondigde inspecties toe te laten op hun grondgebied, en dat ze ook de gebruikte transparantie willen waarborgen. Ze kunnen op vraag van mijn dienst Dierenwelzijn de gegevens bezorgen van de fokker van de naar ons uitgevoerde pups wanneer daarover gezondheidsproblemen zouden worden gesignaleerd.

Het is eigenlijk de intentie om de samenwerking met Hongarije te verdiepen, en daar nog extra voorwaarden en garanties in te bouwen in functie van het dierenwelzijn. Vervolgens willen we daarmee ook naar Tsjechië en Slovakije trekken, om ervoor te zorgen dat we die afspraken zouden kunnen kopiëren. Dat is het plan van aanpak.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Bedankt. Nogmaals, ik herhaal dat we moeten afwachten wat het gevolg zal zijn van de beslissing van Wallonië. Ik blijf dit een goede beslissing vinden, en ik denk inderdaad dat we ook in Vlaanderen in die richting moeten denken. Uiteraard moet het juridisch kunnen, maar ik kijk uit naar de reactie van de Europese Unie op dat besluit.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over stalbranden en dierenwelzijn naar aanleiding van de kippenstalbrand in Sint-Niklaas op 14 september 2021

– 46 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, ik heb al een aantal vragen gesteld over stalbranden, zowel in Dierenwelzijn als in Landbouw. Maar uiteindelijk zullen stalbranden altijd blijven voorvallen, met ongelooflijke gevolgen voor het dierenwelzijn, voor de betrokken dieren. Dit is geen zaak van de commissie Dierenwelzijn, maar wel van de commissie Landbouw.

Wat mij ook een beetje frappeert is dat Kris Peeters in zijn toenmalige functie als minister van Landbouw – ik denk in 2009 of 2010 – zeer gedetailleerd heeft geantwoord met cijfers. Maar voor u is het blijkbaar ongelooflijk moeilijk, om niet te zeggen onmogelijk, om daar cijfers over vast te krijgen. Daarom stel ik opnieuw deze vraag.

Er is onlangs opnieuw een stalbrand geweest, in Sint-Niklaas. Er zijn kippenstallen uitgebrand en er kon geen enkele kip gered worden, aangezien ze in kooien opgesloten

zaten. Alle 165.000 kooikippen kwamen om het leven. Dit is blijkbaar al bijna de twintigste stalbrand dit jaar, en dat gaat nog maar louter om de branden die de media halen. Het zijn er dus mogelijk nog meer. Het gaat dan om tienduizenden kippen die om het leven komen. Zoals ik al zei heb ik daar al verschillende vragen over gesteld, ook in de commissie Landbouw.

Ik heb mij daar ook al voor tot de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en tot het Netwerk Brandweer Vlaanderen gewend, om te kijken wat de eventuele oorzaken zijn. Waarom worden die branden niet op de een of andere manier in de inventarisatie opgenomen? Maar blijkbaar is er hier in Vlaanderen geen enkele zin voor urgentie, in tegenstelling tot een aantal andere landen, zoals Nederland. Daar heeft men, vanwege de belangrijke landbouwsector, ook veel te maken met stalbranden. Daar heeft de Onderzoekraad voor Veiligheid een rapport opgemaakt over stalbranden. Daarin stelt hij duidelijk dat dierenhouders de verantwoordelijkheid dragen voor de veiligheid van de dieren die ze opsluiten. Wij hebben dus de plicht om deze dieren te beschermen. Daarbij moet bij elke brand de oorzaak grondig onderzocht worden en de verantwoordelijkheden aangeduid worden. Uiteraard is ook de verzekeringssector zeker en vast een partner in dit verhaal, en zouden zij daarbij betrokken moeten worden.

Wat zijn de precieze knelpunten voor het Netwerk Brandweer Vlaanderen om cijfers te verzamelen over het aantal stalbranden en de oorzaken? Welke initiatieven worden vanuit de verzekeringssector genomen inzake brandveiligheidseisen? Kunt u er als minister van Dierenwelzijn niet bij beide instanties op aandringen dat dat probleem ten eerste in kaart wordt gebracht? Dat moet altijd gebeuren voor er iets kan aan gedaan worden. En kunt u daar in tweede instantie ook iets aan doen?

De bevoegdheden voor Vlaanderen inzake stalbranden zijn beperkt, maar het probleem is enorm relevant op het vlak van dierenwelzijn. Minister, kunt u in samenwerking met de bevoegde collega's in de Vlaamse Regering – de minister van Landbouw maar misschien ook de minister van Binnenlands Bestuur – en de bevoegde ministers in de Federale Regering een actieplan opmaken om het aantal stalbranden te beheersen, en in een volgende fase te laten dalen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik denk dat elke stalbrand een drama is. De brand in Sint-Niklaas was verschrikkelijk, met 165.000 dieren, in dit geval kippen, die het leven lieten.

We hebben die problematiek in de schoot van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn ook al bij herhaling besproken. We maken daarvoor ook gebruik van een samenwerking met het departement Landbouw. Het onderwerp is al op verschillende vergaderingen aan bod gekomen, zelfs nog vorige maand, denk ik. Qua cijfermateriaal kijken we natuurlijk in eerste instantie naar het federale niveau, want daar ligt de bevoegdheid inzake brandweer, ook wat landbouw betreft. Maar men kan ons geen data aanreiken.

Wat wel al het resultaat is geweest van onze besprekingen, is dat Boerenbond zich in de Raad geëngageerd heeft om sensibiliseringsacties op te zetten. Dat is al een eerste engagement. Zij kunnen natuurlijk bij uitstek het doelpubliek bereiken. En we hebben vanuit de Vlaamse Raad ook zelf contact gelegd met het Netwerk Brandweer Vlaanderen, met de expliciete vraag om de problematiek in kaart te kunnen brengen. Daarvoor zijn we ook van hen afhankelijk. Er is ook de vraag om de stalbranden en de oorzaken op te nemen in hun inventarisatie. Maar dat is blijkbaar een vrij complex gegeven. Zij zeggen dat zij niet onmiddellijk aan onze vraag tegemoet kunnen komen, maar er is wel goede wil. Ik heb recent ook nog wel een herinnering gestuurd naar het Netwerk Brandweer Vlaanderen om die inventarisatie op te starten. Ook in Nederland is bij bijna de helft van de branden de oorzaak niet bekend. En van de branden waarvan de oorzaak vermoedelijk of met zekerheid bekend is, gaat het meestal om werkzaamheden.

Dat punt blijft dus op de agenda staan bij het geregeld overleg met de landbouworganisaties, en van die kant uit wordt er ingezet op sensibilisatie. Voor de duidelijkheid: de stal die is afgebrand in Sint-Niklaas, was van vrij recente aard, en beantwoordde in principe aan alle huidige eisen, zowel op het vlak van brandveiligheid als van de keuring van de elektrische installaties. Dus die stal was eigenlijk wel van een goede kwaliteit.

Op het vlak van regelgeving is het zo dat in België de federale overheid bevoegd is om de basisnormen inzake brandveiligheid uit te vaardigen. Er is een specifiek KB, uit juli 1994, tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en ontploffing waaraan de gebouwen moeten voldoen. Sinds 2009 is daar een bijlage aan toegevoegd die de brandveiligheid van industriële gebouwen regelt, waaronder gebouwen die dienen voor het bedrijfsmatig houden van dieren. Die bijlage geldt voor nieuwbouwstallen en heeft natuurlijk ook belangrijke gevolgen op het vlak van materialen, maximale grootte en de brandveiligheidsmaatregelen die in acht moeten worden genomen. En ze vormt ook de leidraad voor het advies van de brandweer dat vereist is vooraleer een omgevingsvergunning kan worden verkregen.

Wij blijven aan onze kant het Netwerk Brandweer Vlaanderen ook de vraag stellen om alstublieft die inventarisatie op punt te zetten. Daar is goede wil, maar er is nog geen realisatie. Ten tweede zou het ook wel nuttig zijn mocht de federale overheid, die nog altijd de bevoegdheid heeft inzake brandweer, daar ook een beetje op drukken. Want het gaat uiteindelijk om de naleving van een federale regelgeving, en dan lijkt het mij evident dat men ook op dat niveau de data bijhoudt aangaande de concrete toepassing en naleving van de brandveiligheidsmaatregelen die worden uitgevaardigd.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Bedankt, minister. U deelt inderdaad mijn bekommernis, en ik kan daar alleen maar positief op reageren. Ik deel uw mening: ik begrijp niet dat in deze tijden, waarin we soms met cijfers om de oren worden geslagen die veel minder belangrijk zijn, we er eigenlijk niet in slagen om dat in kaart te brengen, of dat nu federaal of Vlaams is. Het is inderdaad nog altijd een federale bevoegdheid, dus daar volg ik u wel. We mogen ook niet alleen naar de cijfers kijken, we moeten ook bekijken wat de oorzaken zijn. Hoe zou daar op de een of andere manier structureel op kunnen worden ingegrepen? Er zullen natuurlijk altijd stalbranden zijn, net zoals er altijd huisbranden zijn. Maar laten we eerlijk zijn: de aantallen zijn toch wel van die aard dat het zeker en vast qua dierenwelzijn – en uiteraard ook voor de betrokken landbouwers en de verzekeringsmaatschappijen – een probleem is dat in kaart moet worden gebracht en zoveel mogelijk moet worden aangepakt.

Ik dank u voor uw positieve houding ten opzichte van de problematiek. Het is alleen door er vanuit het parlement blijvend op aan te dringen, bij de verschillende instanties en bij het federale niveau, dat we dit probleem zullen kunnen beheersen en beheren.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, het is inderdaad schrijnend dat er nog altijd stalbranden voorkomen. We moeten er inderdaad werk van maken om al die gegevens op te vragen. U zegt zelf dat u daar op dit moment mee bezig bent, maar dat het zeer moeilijk is. Misschien kunt u ook Animal Rights hierin contacteren, want zij geven toch aan dat zij op de hoogte zijn van alle stalbranden in heel Vlaanderen. Dus misschien kunnen zij hier ook info over geven aan u.

Ik had enkel nog een bijkomende vraag in verband met de leghennen die nog opgesloten waren in verrijkte kooien. Als dit niet meer was gebeurd, dan had men misschien toch nog dieren kunnen redden uit deze stalbrand. Ik wilde even vragen wat de stand van zaken is rond het verbod van het houden van leghennen in kooien.

Hoever staat u hiermee? Want in Duitsland zullen alle kooisystemen voor hennen verboden worden vanaf 2025, en bij de Waalse burens vanaf 2028. Hoever staan we daarmee in Vlaanderen, zodat deze hennen niet meer in kooien worden gehouden?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat het onderwerp van deze vraagstelling betreft, namelijk de stalbranden, kunnen we er hopelijk in eerste instantie toe komen die data te verzamelen. Kijk, als de brandweer ze niet heeft en Landbouw heeft ze niet, dan zou ik durven te betwijfelen dat particuliere organisaties wel over die data beschikken. Maar ze mogen mij altijd worden overgemaakt.

Is er ten tweede een engagement vanuit Boerenbond om die eerste stappen te zetten? De regelgeving staat nu op punt, ook wat de elektrische installaties en de keuring daarvan betreft. Die keuring moet jaarlijks gebeuren als het gaat over een hoogspanningscabine; bij een laagspanningscabine is er een vijfjaarlijkse herkeuring, als er personeel werkt. Er is dus wel een regelgeving. Maar in eerste instantie blijven wij aandringen op die data, zowel via het Netwerk Brandweer Vlaanderen als via Landbouw. Maar ik veronderstel dat ook Landbouw afhankelijk is van de brandweer. Het komt er dus op aan om daar druk te zetten. Ik hoop ook via de federale kanalen, waarover eenieder beschikt, ten minste over betrouwbare data te kunnen beschikken. Zo kunnen we ook ingrijpen daar waar de problematiek het meest acuut is.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Bedankt voor uw antwoord. We zullen inderdaad met z'n allemaal samen moeten proberen om er verder aan te werken. Bedankt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Els Sterckx aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het aangekondigde dierenwelzijnslabel voor varkensvlees – 178 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, de Belgische varkenssector introduceert binnenkort een eigen dierenwelzijnslabel en hierdoor kunnen we een stukje varkensvlees gaan eten dat, volgens hen, geproduceerd wordt volgens verregaande dierenwelzijnsnormen. Belpork wil met de introductie van dit label tegemoetkomen aan de duidelijke vraag van de consument. Belpork heeft met de varkenshouders concrete maatregelen afgesproken, zoals meer ruimte voor de varkens dan wettelijk verplicht of meer speelmateriaal. In de slachthuizen gaat het onder meer over de omgang met de dieren bij het laden en lossen en efficiënt verdoven.

Enkele jaren geleden besliste u om een marktanalyse te maken met het oog op de ontwikkeling van een centraal keurmerk. Tevens zou u een businessmodel laten opstellen om de uitwerking, de opstart en de verdere ontwikkeling van dit centrale keurmerk mogelijk te maken.

Minister, hebt u naar aanleiding van deze aankondiging al contact opgenomen met Belpork, zodat u weet over welke maatregelen het gaat, die verregaande dierenwelzijnsnorm die ze zouden opleggen? Hoe reageert u op dit initiatief? Hoever staat u zelf met het ontwikkelen van een centraal keurmerk? Welke initiatieven zult u nog nemen om zo snel mogelijk tot zo'n centraal keurmerk te komen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: U weet dat het mijn ambitie is om zo'n Vlaams keurmerk voor dierenwelzijn te realiseren. Ik heb daarvoor een opdracht gegeven aan Piet Vanthemsche om eerst het grondwerk te realiseren, namelijk ervoor te zorgen dat de mogelijkheden in kaart worden gebracht en dat de sector in dezen wordt bevroegd. Dat heeft een rapport opgeleverd dat ik u ook heb bezorgd. Maar dat is natuurlijk vooral een eerder theoretische benadering. Op grond daarvan heb ik vervolgens de opdracht gegeven om, na het theoretische raamwerk, naar een operationalisering te gaan en ervoor te zorgen dat er een orgaan wordt uitgewerkt. En quid met de structuur en samenstelling? Maar dat orgaan zal dan instaan voor het uitrollen en het beheren van dat dierenwelzijnslabel. Die operatie is momenteel bezig.

Ik ken uiteraard het initiatief van de vzw Belpork. Voor alle duidelijkheid: dat staat los van onze oefening. Wij zijn ook niet betrokken bij de opstelling van die lastenboeken. Want die wil ik dan wel in concreto zien: welke voorwaarden bevatten die concreet? Men heeft de intentie geuit, maar ik wil ook bekijken wat daar als concrete voorwaarde wordt bepaald – voor alle duidelijkheid: boven op het wettelijke, want het moet geen keurmerk zijn voor het respecteren van de dierenwelzijnswetgeving, het gaat om additionele voorwaarden ten voordele van dierenwelzijn, en die extra voorwaarden worden ingevoerd bovenop het wettelijke via de lastenboeken. Daar wil ik ook snel inzage in.

Alleszins is het onmiskenbaar opnieuw een stap vooruit. En dat helpt mij dan toch ook wel in het pleidooi om een Vlaanderenbreed dierenwelzijnskeurmerk naar voren te kunnen schuiven dat zich ook niet beperkt tot één diersoort.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kreeg net via mail een bericht binnen dat er, in wat Belpork nu voorstelt, niet zou zijn opgenomen dat er een verbod zou zijn op het chirurgisch castreren van de biggen. Dat zou zeker moeten worden opgenomen. Het is dus inderdaad goed dat u die lastenboeken opvraagt.

Maar dat neemt natuurlijk niet weg dat de sector u eigenlijk een beetje in snelheid heeft gepakt. Uw centrale keurmerk is er nog steeds niet, maar de varkenssector pakt er nu zelf wel mee uit. Straks pakt elke sector uit met een dierenwelzijnslabel en dan is er op de duur een wildgroei aan verschillende labels. Acht u het dan niet verstandiger om op korte termijn toch over te gaan tot dit centrale keurmerk, samen met alle sectoren, en dit zelf te ontwikkelen, in plaats van dat iedere sector zelf zo'n dierenwelzijnslabel gaat ontwikkelen? Hebt u er al een idee van op welke termijn u dit zou kunnen introduceren?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Voorzitter, ik sluit graag kort aan bij deze vraagstelling. We hebben hierover in het verleden al gesproken en van gedachten gewisseld. De grote bezorgdheid is natuurlijk rond de wildgroei van labels. Waarom hebben we een label en wat is het doel van een label? Ik hoop dat we de lijn daar wat zuiver kunnen houden. Sectoren, een landbouwer of landbouwers die zich verenigen, kunnen op een bepaald moment zeggen dat ze onder een bepaald label willen produceren en proberen een product te vermarkten. Het is goed dat zulke initiatieven van onderuit – zelfs niet vanuit de retail, maar vanuit de sector – kunnen worden genomen. Ik hoop ook dat er een meerwaardeprijs tegenover kan staan, hoewel de geschiedenis ons leert dat dat nog zelden of nooit is gebeurd. En daar ben ik dan toch wel wat bezorgd over. Een label dient niet zomaar om te labelen, maar is een engagement van landbouwers zelf om een aantal stappen voorwaarts te zetten.

Mevrouw Sterckx, u stelt dat dit of dat er niet in is opgenomen en dat er toch wel een minimum is dat erin moet worden opgenomen. Als de sector met een label komt, denk ik niet dat het aan de overheid is om te zeggen wat daar dan in moet staan. Dat is een duidelijk gescheiden taakstelling. Minister, bent u het daarmee eens?

Over het dierenwelzijnslabel waarvoor u initiatief hebt genomen, heb ik in het verleden al mijn bezorgdheid geuit. Als een overheid iets brengt, dan ga ik ervan uit dat het een label betreft over datgene waarvoor er een wettelijk kader is en er wettelijke verplichtingen zijn. Of wilt u daar veel verder in gaan en zullen er eventueel gradaties zijn? Waar ligt dan het verschil tussen het basislabel van de overheid waarbij voldaan wordt aan de dierenwelzijnsnormen en waarbij het dierenwelzijn is gegarandeerd en andere initiatieven waarin veel verder wordt gegaan? Waar ligt dan de grens ten aanzien van eventuele initiatieven vanuit de sector zelf? Er zou daarrond een studie gebeuren. Kunt u daar iets meer over zeggen? Kunt u duiding geven bij de eventuele meerwaarde die daarmee kan worden bereikt? Kunt u ons daar meer inzicht in geven?

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Het is een mooi initiatief vanuit de keten van de varkenssector. Ik denk dat een heel aantal spelers daar wel beseffen dat hun toekomst meer ligt in een aantal zaken voor kwalitatieve producten, zoals dierenwelzijnsnormen.

Ik lees in de aankondiging dat het zou gaan over meer ruimte, speelmateriaal, omgang in de slachthuizen, efficiënt verdooven. Daar zijn toch zaken bij die aan hogere dierenwelzijnsnormen voldoen dan wettelijk noodzakelijk. Ik denk dat het wel belangrijk is voor het label.

Consumenten kopen natuurlijk bewuster. Dierenwelzijnsaspecten zijn daarbij ook heel belangrijk geworden. Landbouwers leveren daar inspanningen voor. Het lijkt me dan ook logisch dat er een eerlijke prijs staat tegenover de inspanningen die zij leveren voor het product.

Het label vergroot ook de aandacht voor dierenwelzijn binnen de sector. Het kan de sector ook stimuleren om meer die omslag te maken en de lat toch nog hoger te leggen. Maar vanuit onze fractie hebt u ook alle steun voor een ruimer label op termijn.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De antwoorden op enkele vragen die werden gesteld, zitten vervat in het eerste rapport van Piet Vanthemsche. Ik kan dat overmaken aan de commissie.

Het is onmiskenbaar zo dat dit initiatief anticipeert op de oefening waarmee we bezig zijn. We hebben wel wat wakker gemaakt in de markt. Sectoren zijn op hun qui-vive en nemen zelf initiatieven. Daarnaast heb je ook de supermarktketens, die naar elkaar loeren.

Dat onderschrijft en versterkt maar enkel mijn pleidooi voor één Vlaams label inzake dierenwelzijn dat geschraagd wordt door een sterk, onafhankelijk autoriteitsorgaan. Daar staat of valt zo'n keurmerk mee. Ik wil er mijn nek voor uitsteken om daar draagvlak voor te vinden, maar dat vergt tijd en boterhammen. Men moet in de sector goed beseffen dat het staat of valt met de geloofwaardigheid, met de sterkte van een onafhankelijk orgaan dat autoriteit heeft en boven de sector uitstijgt. Dat is in wezen het succes van zo'n keurmerk. We proberen daarrond mensen te verzamelen die misschien niet in eerste instantie verdacht kunnen worden van enige betrokkenheid of enig belang. Het zijn net zo'n mensen die gestalte moeten geven aan de geloofwaardigheid van zo'n keurmerk. Dus, we blijven wel doorgaan op de ingeslagen weg.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw bijkomende antwoorden. Het is zeer goed dat u wilt inzetten op één keurmerk. Dat zal veel duidelijker zijn voor de consument. Het is ook zeer goed dat u wilt inzetten op onafhankelijke organen die dit keurmerk mee zullen realiseren en in het oog zullen houden dat alle producten die zich hierop willen inschrijven, zich daar ook aan houden. Zo kan er inderdaad geen belangenvermenging zijn. Dat kunnen we alleen maar toejuichen.

De consument wil vooral gaan voor diervriendelijke producten. Dan moeten we inderdaad inzetten op een centraal keurmerk, want dat maakt het voor de consument veel duidelijker welk product diervriendelijk is en welk niet. Als we aan een kakofonie van labels werken, dan zal dit enkel maar voor verwarring zorgen voor de consument. Dat is helemaal niet de bedoeling. Consumenten willen zeker zijn dat, als ze iets kopen, het voldoet aan alle maatregelen inzake dierenwelzijn.

We steunen zeker uw initiatief. Ik hoop dat er zeer snel een centraal keurmerk wordt geïntroduceerd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.